

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do uposażenia zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej:

- 1) lekarzy, lekarzy dentystów i lekarzy weterynarii,
- 2) innych pracowników z wyższym wykształceniem, których kierunki studiów i stanowiska określa Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

Uposażenie zasadnicze.

§ 2. 1. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Staż pracy	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego w złotych
I L	w pierwszym roku pracy	1.200
II L	po upływie roku	1.350
III L	po 3 latach	1.500
IV L	po 5 latach	1.700
V L	po 10 latach	1.900
VI L	po 15 latach	2.150
VII L	po 20 latach	2.400

2. Uposażenie określone w ust. 1 wypłaca się miesięcznie z góry.

3. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki.

4. Minister Zdrowia określi zasady obliczania stażu pracy.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 2 ust. 1 otrzymują:

- 1) pracownicy zatrudnieni w wymiarze 30 godzin tygodniowo:
 - a) przy stosowaniu radu lub innych ciał promieniotwórczych,
 - b) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych,
 - c) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej lub prosektoriach,
- 2) pracownicy nie wymienieni w pkt 1 zatrudnieni w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Do wymiaru zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu pełnienia dyżurów.

3. Minister Zdrowia określi szczegółowo warunki zatrudnienia, przy których ma zastosowanie przepis ust. 1 pkt 1 lit. a) i b).

4. W przypadku zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiącą następującą część miesięcznego uposażenia zasadniczego:

- 1) 1/125 — przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo,
- 2) 1/175 — przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

5. W przypadku zatrudnienia w większym wymiarze godzin niż określony w ust. 1, zatrudnienia w dni wolne od pracy lub w porze nocnej, a także za pełnienie dyżurów, wypłaca się pracownikom uposażenie według zasad określonych w ust. 4.

§ 4. 1. Do wymiaru godzin zatrudnienia lekarza wlicza się czas dojazdu z miejscowości, w której lekarz ma podstawowe miejsce zatrudnienia, do zakładu społecznego służby zdrowia położonego poza tą miejscowością, jeżeli:

- 1) czas potrzebny na przejazd w jedną stronę, wynosi co najmniej pół godziny,
- 2) lekarz wykonuje pracę w tym zakładzie w ramach ustalonego rozkładu zajęć, a w przypadku gdy lekarz nie jest specjalistą zatrudnionym w swojej specjalności — wykonuje czynności w tym zakładzie nie rzadziej niż raz w tygodniu.

2. Czas dojazdu, o którym mowa w ust. 1, wlicza się każdorazowo w ilości do 3 godzin. Ograniczenie to nie dotyczy lekarza specjalisty zatrudnionego w swojej specjalności w zakładzie, do którego dojeżdża.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków wzywania lekarza na narady (konsylia) albo do wykonywania sekcji anatomopatologicznych bądź innych czynności nie mających charakteru stałego.

4. Wymiar godzin podlegających wliczeniu ustala:

- 1) wydział zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jeżeli lekarz jest specjalistą i w zakładzie, do którego dojeżdża, jest zatrudniony w swojej specjalności oraz
- 2) wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej — w pozostałych przypadkach.

5. Wynagrodzenie za czas dojazdu wypłaca zakład, do którego lekarz dojeżdża.

6. Przepisy §§ 13 i 20 stosuje się odpowiednio do wynagrodzenia za czas, o którym mowa w ust. 1.

7. W przypadkach uzasadnionych kierownik zakładu, do którego dojeżdża lekarz specjalista zatrudniony w innym zakładzie w swojej specjalności, może takiemu lekarzowi podwyższyć wynagrodzenie za pracę łącznie z wynagrodzeniem za czas dojazdu, nie wyżej jednak niż o 100%.

8. W przypadkach określonych w ust. 1 zakład, do którego lekarz dojeżdża, wypłaca mu ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu według zasad określonych przez Ministra Zdrowia.

9. Przepisy ust. 1—3 i 5—8 stosuje się odpowiednio do lekarzy dojeżdżających do zakładów pomocy społecznej. W tym przypadku wymiar godzin podlegających wliczeniu ustala wydział zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. 1. Do uposażenia przysługującego pracownikowi za czas uzasadnionej nieobecności w pracy, za który pracownik w myśl obowiązujących przepisów zachowuje prawo do uposażenia, wlicza się oprócz miesięcznego uposażenia zasadniczego i stałych dodatków do tego uposażenia również średnie wynagrodzenie za pełnienie dyżurów z trzech bezpośrednio poprzedzających przerwę w pracy miesięcy, jeżeli pełnienie dyżurów ma charakter stały, jak również przeciętne wynagrodzenie za wykonanie w tym okresie dodatkowych protez lub aparatów ortodontycznych (§ 6).

2. Jeżeli zakład pracy został w całości lub częściowo unieruchomiony z powodu remontu lub z innych uzasadnionych przyczyn i z tego powodu lekarz nie pełni w nim dyżurów, wypłaca mu się przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące przeciętne wynagrodzenie za dyżury.

3. Jeżeli lekarz, o którym mowa w ust. 2, pełni dyżury w innym zakładzie pracy, przysługuje mu prawo wyboru wynagrodzenia określonego w ust. 2 albo wynagrodzenia za pełnione dyżury.

4. W razie zachorowania na chorobę zakaźną w związku przyczynowym z zatrudnieniem pracownik zachowuje prawo do uposażenia przez okres trwania stosunku pracy.

Wynagrodzenie ryczałtowe i za prace zlecone.

§ 6. 1. Lekarzom dentystom zatrudnionym w protezowniach dentystycznych i ortodontycznych, w zakładach protetyki dentystycznej oraz w zakładach ortodoncji wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie za protezy zębowe i aparaty ortodontyczne wykonane bezbłędnie ponad obowiązującą normę.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednak lekarzy dentystów zatrudnionych w protezowniach (zakładach), w których ze względu na charakter pracy nie mogą być ustalone normy.

3. Do obowiązującej normy, po której wykonaniu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie określone w ust. 1, mogą być zaliczone tylko protezy zębowe i aparaty ortodontyczne wykonane bezbłędnie.

4. Dodatkowe wynagrodzenie wynosi:

1) za kliniczne wykonanie protezy zębowej	— 15 zł,
2) za laboratoryjne wykonanie protezy zębowej	— 50 zł,
3) za laboratoryjne wykonanie jednostki obliczeniowej aparatu ortodontycznego	— 10 zł,
4) za kliniczne wykonanie jednostki obliczeniowej aparatu ortodontycznego	— 10 zł.

5. Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi obowiązujące normy wykonywania protez zębowych i aparatów ortodontycznych, a także określi protezownie (zakłady), w których nie ustala się norm.

§ 7. 1. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów może ustalić wynagrodzenie ryczałtowe za pełnienie dyżurów lekarskich, wykonywanie nadzoru lekarskiego nad żłobkiem lub izbą porodową bądź za wykonywanie innych stałych obowiązków o podobnym charakterze.

2. Minister Zdrowia ustali zasady wynagradzania za udział w naradach lekarskich (konsyliach), wykonanie sekcji anatomopatologicznych, badań histopatologicznych lub innych zleconych czynności, nie mających charakteru stałego.

Dodatki funkcyjne.

§ 8. f. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik do rozporządzenia.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia wypłaca się niezależnie od wymiaru zatrudnienia osoby uprawnionej do tego dodatku.

3. Pracownikowi, któremu powierzono zastępczo pełnienie obowiązków na stanowisku, z którym związany jest dodatek funkcyjny, przysługuje po upływie 3 miesięcy pełnienia tych obowiązków dodatek funkcyjny przewidziany dla tego stanowiska.

4. Pracownik uprawniony do dodatku funkcyjnego otrzymuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe jedynie za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego w niedziele i święta, jeżeli za te dni pracownik nie otrzymał innego dnia wolnego od pracy, bądź za pracę nie wchodzącą w zakres jego normalnych obowiązków.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kierowników zakładów pracy i ich stałych zastępców.

6. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może określić dodatek funkcyjny dla stanowiska nie wymienionego w załączniku do rozporządzenia.

7. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Zdrowia oraz Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może określić dodatek funkcyjny dla stanowiska w kolejowej służbie zdrowia nie wymienionego w załączniku do rozporządzenia.

Dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

§ 9. 1. Pracownikom określonym w § 1, zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, przysługują dodatki specjalne w kwotach:

Stawka uposażenia	Stawka dodatku w złotych
I L	140 — 360
II L	150 — 400
III L	170 — 460
IV L	200 — 520
V L	220 — 580
VI L i VII L	250 — 660

2. Pracownicy, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia otrzymywali dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, zachowują w okresie pozostawania na dotychczasowym stanowisku prawo do pobierania tych dodatków w dotychczasowej wysokości kwotowej.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określi szczegółowo wysokość dodatków specjalnych w zależności od uciążliwości lub szkodliwości warunków pracy dla zdrowia oraz zasady wypłacania tych dodatków.

Dodatki terenowe.

§ 10. 1. Minister Zdrowia na wniosek wydziału zdrowia prezydium wojewódzkiej rady narodowej bądź kierownika zakładu służby zdrowia finansowanego z budżetu centralnego

może przyznawać na okres przejściowy lekarzom i lekarzom denty stom na terenach szczególnie odczuwających brak tych kategorii pracowników w ogóle lub w określonej specjalności dodatek terenowy w wysokości do 500 zł miesięcznie.

2. W stosunku do lekarzy i lekarzy denty stom zatrudnionych w zakładach kolejowej służby zdrowia uprawnienia określone w ust. 1 przysługują odpowiednio Ministrowi Komunikacji, działającemu w porozumieniu z Ministrem Zdrowia, oraz na wniosek zarządu służby zdrowia dykcji okręgowej kolei państwowych.

Dodatki za pracę w przychodniach, ośrodkach zdrowia i stacjach pogotowia ratunkowego.

§ 11. 1. Lekarzom i lekarzom denty stom posiadającym co najmniej 3-letni staż pracy, a zatrudnionym w przychodniach, ośrodkach zdrowia lub stacjach pogotowia ratunkowego w wymiarze określonym w § 3 ust. 1, przysługuje dodatek do uposażenia w kwocie od 250 zł do 500 zł miesięcznie w zależności od wyników pracy lekarza (lekarza denty sty).

2. W razie zatrudnienia lekarza lub lekarza denty sty w wymiarze mniejszym lub większym niż określony w § 3 ust. 1 stawkę dodatku wypłaca się przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 3 ust. 4.

3. Wysokość przyznanego dodatku (ust. 1 i 2) może być obniżona do dolnej jego granicy od najbliższego pierwszego dnia miesiąca.

4. O wysokości dodatku określonego w ust. 1 decyduje organ uprawniony do zawarcia umowy o pracę w porozumieniu z właściwą radą zakładową bądź delegatem związkowym.

5. Minister Zdrowia określi zasady rozpatrywania opinii wojewódzkich zarządów ubezpieczeń społecznych przy przyznawaniu bądź obniżaniu przyznannej wysokości dodatku wymienionego w ust. 1.

Dodatek dla lekarzy denty stom zatrudnionych w lecznictwie dziecięcym.

§ 12. 1. Lekarzom denty stom zatrudnionym w gabinetach lekarsko-denty stycznych przeznaczonych zasadniczo dla dzieci do lat 14 przyznaje się dodatek do uposażenia w kwocie 300 zł miesięcznie przy zatrudnieniu w wymiarze 36 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym od określonego w ust. 1 lekarze denty sty otrzymują 1/150 część dodatku określonego w ust. 1 za każdą godzinę pracy.

Dodatki za specjalizację.

§ 13. 1. Ustanawia się dla lekarzy uznanych za specjalistów w myśl obowiązujących przepisów, a zatrudnionych w swojej specjalności lub będących kierownikami zakładów, w których ich specjalność ma zastosowanie, następujące dodatki za specjalizację:

Przy uposażeniu według stawki	Dla specjalistów I stopnia	Dla specjalistów II stopnia
	miesięczne złotych	
II L	100	—
III L	120	230
IV L	130	260
V L	150	290
VI L i VII L	170	330

2. Dodatki określone w ust. 1 otrzymują również lekarze dentyści i inni pracownicy z wyższym wykształceniem, jeżeli spełniają warunki określone przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

3. Stawki określone w ust. 1 wypłaca się przy zatrudnieniu w wymiarze określonym w § 3 ust. 1.

4. W przypadku zatrudnienia pracowników uprawnionych do dodatku za specjalizację w wymiarze godzin mniejszym lub większym niż określony w § 3 ust. 1 stawkę dodatku wypłaca się przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 3 ust. 4.

Zasady wypłacania dodatków do uposażenia.

§ 14. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek funkcyjny i jeden dodatek za specjalizację, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych albo za specjalizację uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

§ 15. 1. Dodatki określone w §§ 8, 10—13 nie przysługują pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

2. Pracownikowi, który przez okres przekraczający 3 miesiące nie pełni obowiązków uzasadniających prawo do dodatków, mogą być one wypłacane nadal tylko za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem pracy.

§ 16. 1. Pracownik określony w § 13 ust. 1 lub 2, pełniący funkcje w dwóch lub więcej komórkach organizacyjnych tego samego zakładu pracy, ma prawo do dodatku za specjalizację jedynie za czas przepracowany w komórkach organizacyjnych, w których zatrudnienie odpowiada jego specjalności.

2. Lekarz pobierający dodatek za specjalizację ma prawo do tego dodatku również za czas pełnienia dyżuru w zakładzie pracy, w którym pobiera dodatek za specjalizację.

§ 17. 1. W razie przejścia do pracy w komórce organizacyjnej, w której nie przysługuje dodatek za specjalizację, pracownik traci prawo do dodatku z dniem przeniesienia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety do lżejszej bądź nieszkodliwej dla zdrowia pracy w związku z ciążą. W takim przypadku kobiecie przysługuje dodatek za specjalizację do czasu ukończenia urlopu macierzyńskiego.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy i lekarzy dentyistów zatrudnionych w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych oraz w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali stanowiska w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych, na których mogą być zatrudnieni lekarze i lekarze dentyści, a ponadto w porozumieniu z Ministrem Finansów dodatki funkcyjne dla tych stanowisk.

3. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Zdrowia oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pra-

cowników Służby Zdrowia i Związku Zawodowego Kolejarzy ustali stanowiska w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych, na których mogą być zatrudnieni lekarze i lekarze dentyści, a ponadto w porozumieniu z Ministrem Finansów — dodatki funkcyjne dla tych stanowisk.

§ 19. 1. Lekarzom nie posiadającym 3-letniego stażu pracy, a zatrudnionym w przychodniach lub ośrodkach zdrowia w dniu wejścia w życie rozporządzenia, przysługuje dodatek specjalny w wysokości dotychczas pobieranej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do lekarzy, którym na podstawie § 9 przysługuje dodatek specjalny za pracę w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

§ 20. 1. Pracownikom, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia pobierali dodatek za stopień naukowy doktora nauk lub kandydata nauk, zatrudnionym w wymiarze określonym w § 3 ust. 1, przysługuje dodatek za posiadany stopień naukowy w wysokości:

- 1) 600 zł miesięcznie za stopień doktora nauk,
- 2) 300 zł miesięcznie za stopień kandydata nauk.

2. W przypadku zatrudnienia w wymiarze mniejszym lub większym niż określony w § 3 ust. 1 dodatek za posiadany stopień naukowy wypłaca się przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 3 ust. 4.

3. Przepis § 15 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229, z 1955 r. Nr 25, poz. 152, z 1956 r. Nr 58, poz. 273, z 1957 r. Nr 51, poz. 251 i z 1958 r. Nr 43, poz. 205).

2. Do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszego rozporządzenia utrzymuje się w mocy przepisy wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w ust. 1 dotyczące:

- 1) kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według stawek L,
- 2) ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia,
- 3) ryczałtowego wynagrodzenia lekarzy za wykonywanie wizyt domowych u obłożnie chorych,
- 4) wynagrodzenia za wizyty domowe u obłożnie chorych, wykonywane w celu zwalczania epidemii grupy,
- 5) stanowisk w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych, na których mogą być zatrudnieni lekarze i lekarze dentyści, oraz dodatków funkcyjnych przywiązanych do tych stanowisk,
- 6) stanowisk w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych, na których mogą być zatrudnieni lekarze, oraz dodatków funkcyjnych przywiązanych do tych stanowisk.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Finansów.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. (poz. 376).

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny w złotych
1.	Dyrektor państwowego szpitala klinicznego o liczbie łóżek:	
	1) do 350	550
	2) od 351 do 700	750
	3) ponad 700	800
2.	Wicedyrektor państwowego szpitala klinicznego o liczbie łóżek ponad 350	550
3.	Dyrektor szpitala o liczbie łóżek:	
	1) do 200	500
	2) od 201 do 350	600
	3) od 351 do 700	750
	4) ponad 700	800
4.	Wicedyrektor szpitala o liczbie łóżek ponad 350	550
5.	Dyrektor państwowego zespołu sanatoriów	700
6.	Wicedyrektor państwowego zespołu sanatoriów	550
7.	Dyrektor sanatorium o liczbie łóżek:	
	1) do 300	400
	2) od 301 do 400	500
	3) ponad 400	600
8.	Wicedyrektor sanatorium o liczbie łóżek ponad 400	400
9.	Ordynator oddziału o liczbie łóżek:	
	1) do 40	150
	2) od 41 do 80	250
	3) ponad 80	300
10.	Dyrektor dziecięcego ośrodka prewentyjnego lub prewentyjno-sanatoryjnego o liczbie łóżek:	
	1) do 200	500
	2) od 201 do 400	650
	3) ponad 400	800
11.	Wicedyrektor dziecięcego ośrodka prewentyjnego lub prewentyjno-sanatoryjnego o liczbie łóżek ponad 400	500
12.	Dyrektor prewentyrium dla dzieci powyżej lat 3 o liczbie łóżek:	
	1) do 100	300
	2) od 101 do 200	350
	3) ponad 200	500
13.	Dyrektor prewentyrium dla dzieci do lat 3	600
14.	Dyrektor stacji krwiodawstwa	400
15.	Dyrektor stacji krwiodawstwa produkującej suchą plazmę i płyny zastępcze	600
16.	Kierownik działu (sekcji) stacji krwiodawstwa	250
17.	Kierownik pracowni w stacji krwiodawstwa	150
18.	Dyrektor wojewódzkiej stacji pogotowia ratunkowego	400
19.	Kierownik oddziału wojewódzkiej stacji pogotowia ratunkowego	200
20.	Kierownik powiatowej (miejskiej) stacji pogotowia ratunkowego	200
21.	Kierownik podstacji pogotowia ratunkowego	100
22.	Dyrektor głównej poradni sportowo-lekarskiej	400
23.	Dyrektor wojewódzkiej przychodni ogólnej	500
24.	Dyrektor wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej, skórno-wenerologicznej, zdrowia psychicznego	500
25.	Dyrektor wojewódzkiej przychodni sportowo-lekarskiej, reumatologicznej, okulistycznej, onkologicznej	350
26.	Kierownik wojewódzkiej przychodni higieny szkolnej	500
27.	Dyrektor wojewódzkiego ośrodka onkologicznego	400
28.	Kierownik przychodni przyklinikowej	200

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny w złotych
29.	Kierownik przychodni obwodowej:	
	1) powiatowej udzielającej do 60.000 porad rocznie	250
	2) powiatowej udzielającej powyżej 60.000 porad rocznie oraz miejskiej w miastach stanowiących powiaty udzielającej do 150.000 porad rocznie	350
	3) miejskiej w miastach stanowiących powiaty udzielającej powyżej 150.000 porad rocznie	450
30.	Kierownik przychodni rejonowej	250
31.	Kierownik ośrodka zdrowia	200
32.	Kierownik przychodni typu V przy zakładzie pracy	350
33.	Kierownik przychodni typu IV przy zakładzie pracy	250
34.	Kierownik przychodni typu III i II przy zakładzie pracy	200
35.	Dyrektor pól-sanatorium	150
36.	Kierownik zakładu (pracowni) anatomopatologicznej lub prosektorium	400
37.	Kierownik zakładu (pracowni) radio- lub rentgenologicznego w mieście wojewódzkim	300
38.	Kierownik zakładu (pracowni) radio- lub rentgenologicznego w innej miejscowości, zakładu (pracowni) fizjoterapeutycznego, przyrodolecznictwa, zakładu (pracowni) elektrokardiografii lub elektroencefalografii, laboratorium analitycznego	150
39.	Wojewódzki (dla miasta wyłączonego z województwa) inspektor sanitarny	700
40.	Kierownik działu wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	400
41.	Kierownik oddziału wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	300
42.	Kierownik pracowni lub sekcji w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
43.	Starszy inspektor w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
44.	Starszy instruktor oświaty sanitarnej w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
45.	Instruktor oświaty sanitarnej w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	150
46.	Powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny	300
47.	Powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny, którego aparatem pracy jest stacja typu „przejsiowego”	200
48.	Kierownik oddziału, pracowni w powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) lub portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
49.	Instruktor oświaty sanitarnej w powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) lub portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
50.	Dyrektor Centralnej Bazy Sanitarно-Przeciwepidemicznej	500
51.	Kierownik Centralnej Kolumny Sanitarно-Przeciwepidemicznej	400
52.	Kierownik Centrali Zaopatrzenia Sanitarnego	300
53.	Kierownik zakładu dezynfekcyjno-kąpielowego (miejskich zakładów sanitarnych)	150
54.	Kierownik zakładu dezynfekcyjno-kąpielowego w Warszawie	250
55.	Kierownik protezowni dentystycznej wykonującej rocznie:	
	1) do 2000 protez	150
	2) od 2001 do 5000 protez	250
	3) powyżej 5000 protez	350

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny w złotych
56.	Dyrektor sanatorium rehabilitacyjnego dla dzieci o liczbie łóżek:	
	1) do 100	250
	2) od 101 do 200	350
	3) ponad 200	500
57.	Dyrektor sanatorium rehabilitacyjnego dla dzieci po chorobie Heinego-Medina i Little'a lub domu dzieci kalekich o liczbie łóżek:	
	1) do 100	400
	2) od 101 do 200	500
	3) ponad 200	600
58.	Kierownik poradni specjalistycznej wchodzącej w skład przychodni wojewódzkiej	200
59.	Kierownik poradni specjalistycznej w przychodni przyklinicznej, kierownik poradni zdrojowej	150
60.	Kierownik punktu krwiodawstwa	150
61.	Kierownik poradni specjalistycznej w ośrodku zdrowia	100
62.	Kierownik domu małych dzieci o liczbie łóżek:	
	1) do 100	200
	2) od 101 do 200	250
	3) ponad 200	350
63.	Kierownik poradni specjalistycznej w przychodni obwodowej, powiatowej lub miejskiej	150
64.	Kierownik poradni lekarsko-dentystycznej w przychodni rejonowej i ośrodku zdrowia oraz wojewódzkiej przychodni higieny szkolnej	150
65.	Kierownik powiatowej, dzielnicowej, rejonowej, miejskiej poradni przeciwgruźliczej lub zdrowia psychicznego:	
	1) bez oddziału dla chorych leżących	250
	2) z oddziałem dla chorych leżących	350
66.	Kierownik działu w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	250
67.	Kierownik oddziału rehabilitacji (terapii zajęciowej)	150
68.	Kierownik poradni przeciwalkoholowej	200
69.	Zastępca dyrektora w stacji pogotowia ratunkowego m. st. Warszawy i m. Łodzi	300
70.	Kierownik pracowni histopatologicznej	200
71.	Kierownik działu, oddziału, sekcji w wojewódzkiej przychodni zdrowia psychicznego	200
72.	Kierownik okręgowej przychodni lekarskiej kolei państwowych	500
73.	Kierownik stacji sanitarnej kolei państwowych	300
74.	Kierownik obwodowej przychodni lekarskiej kolei państwowych	350
75.	Kierownik rejonowej przychodni lekarskiej kolei państwowych	250
76.	Kierownik przychodni przy zakładach pracy kolei państwowych	150
77.	Kierownik Centralnej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej Kolei Państwowych	500
78.	Kierownik działu w Centralnej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej Kolei Państwowych	300
79.	Kierownik oddziału w Centralnej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej Kolei Państwowych	250
80.	Kierownik pracowni w stacji sanitarно-epidemiologicznej kolei państwowych	200